 <p>B.É.K.É. BELSŐ ÉRTÉKEINKET KIBONTAKOZTATÓ EGYESÜLET</p>	<p>Székhely: H - 1098 Budapest, Napfény u. 6. Tel/fax: (36 - 1) 377 8855 email: hungary@livingvalues.net</p>
<p>HÍRLEVÉL V. évfolyam 1. szám 2011. február</p>	<p>hírek, programok, lehetőségek, a B. É. K. É. időszakos kiadványa, az Elnökség szerkesztésében</p>

A **HÍRLEVÉL** kapocs egymás megismerésére, segítésére és aktivizálására

Kérjük, hogy **1%**-os felajánlásotokkal ebben az évben is **gondoljatok a B.É.K.É.-re.**

Adószámunk: **18252752-1-43**, Kérjük, terjesszék!

Tanárok Világnapja 2010. október

MOTTO: „A tanítás célja nem az adatok, hanem az értékek átadása.” W. R. Inge

Részletek Haim Ginott *Heart of a Teacher* (A tanár szíve) című könyvéből

“Egy szülő jegyzete egy tanárnak” (a szerző ismeretlen)

Egy hálás szülő hangja vagyok,
akinek a gyermeke az ön osztályába járt...
Akinek segítségre volt szüksége, hogy rátaláljon önmagára.

Szinte egy különleges áldásként,
Segítette hozzá gyermekemet a sikerhez,
és én hálás vagyok önnek azért, ahogy a szerepét játszotta.

Ön sokkal többet adott neki,
Mint a könyvekből leckéket,
Ön szárnyakat adott neki... így megtanulhatott repülni.

Meggyújtotta a lelkében a lángot
a szenvedélyt, hogy tanuljon és növekedjen...
hogy soha ne adja fel, és mindig próbálkozzon.
Az ön bátorítása inspirálta őt
és az ön kedvessége nagyon igaz volt.

De amibe most is beleborzong a szívem...
azzal, hogy felépítette az önbizalmát
a gyermek élete megváltozott
hisz magában... és a *ragyogóbb* jövőjében!

“Tőlem függ”

Arra az ijesztő, meghökkentő következtetésre jutottam, hogy az osztályban én vagyok a meghatározó elem. A napi hangulatomtól függ az osztály „klímája”. Tanárként hihetetlen erő van a kezemben, hogy egy gyermek életét nyomorulttá, vagy örömtelivé tegyem. Eszköze lehetek a „kínzásnak” vagy az inspirációnak. Lehetek megalázó és lehetek humoros, bántó és gyógyító. Minden helyzetben az én felelősségem, hogy

meghatározom, hogy a krízis fokozódik, vagy csökken, és, hogy egy gyermek emberivé, vagy embertelenné válik.

(*Szerkesztői megjegyzés:* Minden, a gyermekek „közelébe” kerülő felnőttnek (tanárnak, szülőnek, szomszédnak, stb.) ugyanez a felelőssége. Vajon mindig megfelelő fontosságot tulajdonítok annak, hogy mit mutatok az életemmel a gyermekeknek?)

HÍREK

MOTTO: „Egy személy, aki még soha nem követett el hibát, az soha nem próbált ki semmi újat. Albert Einstein

2010. októbertől a B.É.K.E. minden eddig megjelent Hírlevele magyarul olvasható a nemzetközi honlapon <http://www.livingvalues.net/countries/hungary.html>

2010. októberben Gyálon, a Zrínyi Általános iskolában „Belső Értékeink” foglalkozások kezdődtek.

2010. októberben a Wekerlei Gyermekház, az egyik **Szülői Klubunk** színhelye, a kb. 10 hónapig tartó felújítási munkák után ünnepélyes keretek között újból megnyílt. Az egykori úttörőház sokoldalú tevékenységével most is Wekerle (Kispest egyik legszebb része, amelynek Főterét a híres építész, polihisztor Kós Károly tervezte) egyik kulturális központja. A Wekerlén zajló felújítási sorozat nagyon szép szlogenje: **„Wekerle, ahol értéket őriz az idő”** megfogott, mert a Gyermekház munkatársainál is azt tapasztalom, hogy nem csak a helyet, az épületet, a fizikális körülményeket érzik értékesnek, hanem például azzal, hogy Klubunkat, és más értékeket felmutató rendezvényeket, programokat is „befogadnak” az emberi értékek közvetítése is nagyon fontosak számukra.

2010. november 14.-én Egyesületünk 2 tagja (Kaderjákné Bartkó Éva és Fried Zsófia) valamint Rigó Anikó, aki a gyáli Zrínyi általános Iskola Szülői Klubjának kezdeményezője és szervezője, részt vettek az Oktatásért Közalapítvány által szervezett **Oktatásért Konferencián**, amelynek témája a tehetséggondozás volt. 4 ország; Izrael, Németország, Szingapúr és Magyarország tehetség-programjairól hallhattunk. A délután folyamán 10 workshop és 4 szekciós előadás közül választhattunk. Érdekes volt hallani más országok kezdeményezéseiről és megvalósult programjairól, valamint ezek a Magyarországon történetekkel való összehasonlításáról. Talán az egyik legértékesebb előadás Dr Csermely Péteré volt, aki nagyon nyíltan beszélt a sok jó mellett, azokról a területekről, ahol a magyarországi szemléletnek meg kell változni. Talán úgy lehetne összefoglalni; „A tehetség nagyon nagy érték, amit nem szabad eltékozolni.”

2011. december 16. újból adventi készülődés az **Írisz Családi Kör** szervezésében Budapesten, a József Attila lakótelepen. Még szinte ki sem pakoltunk, már megjelentek a szülők, nagyszülők gyerekek, hogy ismét egy kellemes, és természetesen mindenki számára hasznos délután megteremtői legyenek. Mindenki kedvének, céljának megfelelően választhatott a különböző tevékenységekből; karácsonyi mézes sütemények díszítését, lampionok, girlandok, kisebb-nagyobb karácsonyi díszek készítését, és gyönyörű papírcsipke terítők kivágását az ünnepi asztal közepére, vagy hópelyhek készítését a karácsonyfára, a többi lehetőségről már nem is beszélve. Lásd a beszámolóinkat a hazai tapasztalatok rovatban.

HAZAI TAPASZTALATOK

MOTTO: „Hiszek a minden fiú és lány előtt ott álló mérhetetlen lehetőségben. Hiszek a képzeletben, a bizalomban, a reményekben és ideálokban, melyek ott lakoznak minden gyermekszív mélyén. ” O. Davis

Közösségépítés és személyiségfejlesztés

(osztályfőnöki óraterv és megvalósulása)

Megvalósult 2010. november 19.-én a Kandó téri Ált. Iskola V. b. osztályában

Témakör: Közösségépítés és személyiségfejlesztés. **Az óra anyaga:** Egyén és közösség

Használt módszerek: gondolati térképkészítés, játékos párkotás, kiválasztás, véleményalkotás, beszélgetés

Munkaformák: frontális, csoportos, egyéni

Eszközök- szemléltetés: PC + ppt program, nagy lap, kivágott formák feliratokkal, színes kártyákon állítások, a mellékelt vers soronkénti szétvágása.

Kompetenciák: információs, együttműködési, életvezetési, döntési, kommunikációs

Az óra menete:

I *Heti rutinfeladatok*

II. *Témafeldolgozás*

- Motiválás – kapcsolódás az értékeink fájához, amelyet az év eleje óta „locsolgatunk”, azaz egyre több „érték”levelet teszünk a fára.
- A téma megnevezése és célja. Az ember társas-lény és a jó közösség csodákra képes
- Közösségek fajtái: ppt programból az (ábra) - A közösség egyénből áll – belőled is (ábra)
- Gondolati térkép megbeszélése, rajzolása, együttes megírása (ábra)
- Képek elemzése beszélgetéssel
- Csoportmunka: Az **állítások** közül válasszátok ki: Mi kell a jó közösséghez és mi nem! Állításokat lásd a cikk végén. - Példák saját osztályunkból
- Párlalkotás verssorokkal (Könnyű és nagyszerű c. vers, lásd a cikk végén), majd köralkotás, kézfogás.

III. *Zárás:*

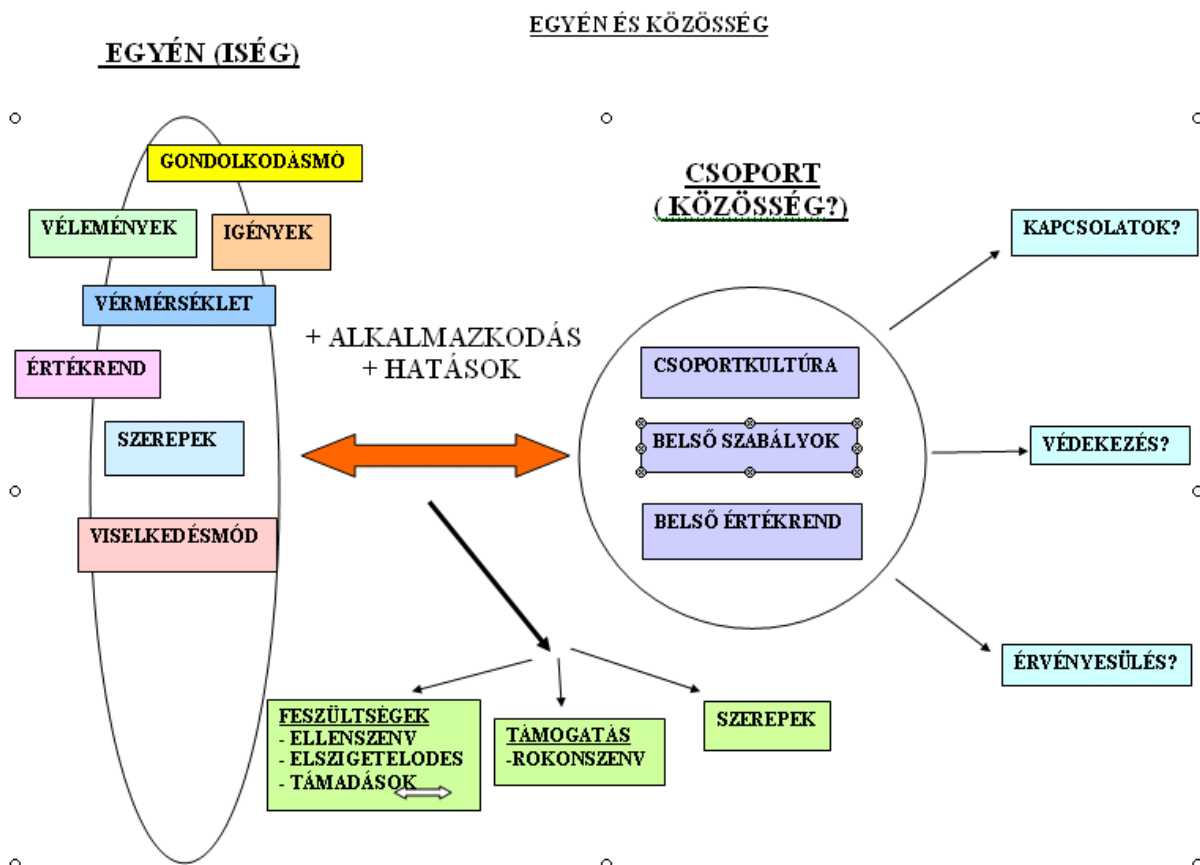
- Milyen új- „felnöttes” kifejezéseket használtunk?
- Dekoráció bővítése és gyakorlati hasznosítása (pl.: értékek fája)
- Kinél ébresztett további támogató gondolatokat ez az óra

A megvalósítás

Először a teljesség igénye nélkül megbeszéltük, milyen típusú közösségek létezhetnek. Példákat is kerestünk a saját életünkben. A ppt vetítésénél a kisebb képeknél a fokozatosságra figyeltem. A 11 éveseknek még nehéz fogalmak a társadalom, egyén, stb. A Föld lakosságával kezdtem, akik körbeállják a bolygót. Megemléztük, hogy a társadalom történetét tanulják például történelemből. A további képeken a közösség formálódás jeleit próbáltuk felfedezni és az egyént, aki a közösség tagja. Tetszetek a figurák, hátul mondogatták a gyerekek, hogy gumimacik. Fontos volt a színes ábrázolás, melyből azt olvastuk ki, hogy mindenki más, a közösség sokszínű, ebből a sokszínűségből mindenki valamennyit belead a közösségbe, amiből egy különleges érték jön létre.

Ezután a táblán megalkottuk a **gondolati térképet**. (Az itt láthatót, az órán a táblára felrajzolt térkép alapján vittem a számítógépbe.) Már a szünetben felragasztottam a csomagolópapírból kivágott emberkéket, amibe beleírtam, hogy EGYÉN. A karjaiba, lábába beleírtam: ÉN, TE, Ő. A gyerekek kérdezték, mi az egyén, ezért még zárójelben melléírtam: EGYÉN (ISÉG).

A figuránkkal (az ábrán ellipszis) kezdtük: Mije van egy egyéniségnek? – ötletbörze, amit próbáltam irányítani. Készültem is feliratokkal, amit a gyerekek egyenként beleillesztettek ragasztós feliratokkal az emberkénkbe. Pl.: igények, vérmérséklet, gondolkodásmód, vélemény, viselkedésmód, értékrend, stb. Ezek bizony változhatnak jó és rossz irányba is, ha bekerülünk egy közösségbe, de maga a közösség is formálhatja az egyéniség jellemzőit.

Ezt követően a terem hátsó részére előre feltett csomagolópapíré és a tábláé lett a főszerep.

Két egymás mögötti pad gyerekei egymás felé fordulva alkottak egy csoportot és jött a páros munka. Minden csoporttag kapott egy színes lapra más- más színű filccel felírt megállapítást – 27 különbözőt. Kértem beszéljék meg, hogy ezen megállapítások közül melyik kell a jó közösség kialakulásához és melyik nem fontos. Hátul, a csomagolópapíron a következő cím volt: Mi kell a jó osztályközösséghez? A csillaggal (*) megjelölt megállapításokat tettük a jó osztályközösség ismérveire. Előre a táblára azokat a cédulákat hozták ki, amik nem tartalmaztak fontos közösségformáló megállapítást. Így beszélgethettek és mozoghattak is. Majd mindegyiket felolvastuk és megkérdeztem az osztályt, hogy jó helyen vannak-e, jó helyen érzik-e magukat. Majd a ppt programban felelevenítettük az együtt töltött 2 hónap közösségformáló pillanatait, aminek a célja az örömszerzés mellett, a jó elmélyítése volt. Pl.: Együtt drukoltak focicsapatunknak és a futóversenyen, együtt dolgoztak a matematika csapatversenyben. Ötven valahányan voltunk a János-hegyen és a Normafánál, ahol csapatépítő játékot is játszottunk. A múzeumban együtt kerámiáztunk, stb.

A megállapítások:

Lényeges, hogy kik az osztály vezéregyéniségei? *

Közös tevékenységek. *

Saját és mások értékeinek elfogadása. *

A másság felé türelem. *

Erőszakmentes viselkedés és beszéd. *

Mindenkinek egyenlő esélyei vannak. *

Osztálytörvények kialakítása. *

Senki nincs kivételezett helyzetben. *

Mindenki jól tanuljon.

A véleményemet tűzön- vízen keresztülviszem.

Soha nincs konfliktus.

Betyárbecsület.

Osztálytörvények betartása. *

Kendőzetlen véleményalkotás.

Meggondolom, milyen stílusban mondok véleményt. *

Együtt érzek a bajban, a kudarcban. *

Modern iskola.

Mindenki oldja meg a maga problémáit.

Szép környezet.

Aki erőszakosabb, az irányít.

Csak addig alkalmazkodom, ameddig az kényelmes számomra.

A jó tanulók véleménye a fontosabb.

Az a fő, hogy nekem van barátom, a többi nem fontos.

Mástól várom, hogy kezdeményezze a barátkozást, érdeklődést.

Tisztelem a másikat. *

Majd a többiek megcsinálják helyettem is.

Majdcsak lesz valahogy.

Könnyű és nagyszerű

Könnyű ítélkezni valaki hibája miatt.
Nagyszerű felismerni a saját hibáinkat...
Könnyű gondolkodás nélkül beszélni.
Nagyszerű a nyelvet megfékezni...
Könnyű megbántani azt, aki szeret bennünket.
Nagyszerű meggyógyítani a sebet...
Könnyű szabályokat felállítani.
Nagyszerű azokat követni...
Könnyű mutatni a győzelmet.
Nagyszerű a vereséget méltósággal viselni...
Könnyű megbotlani egy kőben.
Nagyszerű felállni...
Könnyű minden nap élvezni az életet.
A nagyszerű az, amikor annak igazi értéket adunk...
Könnyű valakinek valamit megígérni.
Nagyszerű az ígéretet teljesíteni...
Könnyű másokat kritizálni.
Nagyszerű magamat fejleszteni...
Könnyű hibákat elkövetni.
Nagyszerű azokból tanulni...
Könnyű beszélni fejlesztésről.
A nagyszerű, ha azt meg is valósítjuk...
Könnyű kapni.
Nagyszerű adni...
Könnyű szavakban tartani a barátságot.
Nagyszerű a barátság igaz jelentését élni...

Végül az órát a „Könnyű és nagyszerű” vers összerakásával fejeztük be. Minden második sort beszámoztam és soronként szétvágtam a verset. Épp 27 sort kaptam a címmel együtt, amennyi az osztálylétszámunk. Reggel korábban bementem és mindenki széke alá felragasztottam 1-1 verssort. Az óra végén kértem, keressék meg a meglepetést. Utána, aki az első verssort kapta azt felolvasta, majd kíváncsian vártuk ki jön rá, melyik verssor lehet a párja (ami tartalmilag illik hozzá). Így a párok szépen lassan kialakultak, és a táblán együtt összeállítottuk a verset. A címet a végén illesztettük hozzá.

Mikor a vers „összeraktuk”, akkor körbe álltunk, és a kezeinket föl-le hintáztattuk, majd kimondtuk: Haj-rá, haj-rá 5. b, és egyszerre emeltük felfelé a kezünket.

Az óra alapján is láttam, hogy érdemes kisebb gyerekekkel is nehezebb fogalmakról beszélgetni, mert ha megfelelő módszereket használunk, akkor minden „könnyűvé és nagyszerűvé” válik, ahogy a versben is megírták.

Gálné Kálmán Aranka
az V. b. osztályfőnöke

Mit adhat a „Belső Értékeink...” kamaszoknak, az élet kezdetén álló fiataloknak?

Védőnő kolléganőmmel - Gerstné Ibolyával - együtt körülbelül 2 éve lettünk a Belső Értékeinket Kibontakoztató Egyesület tagjai. Rövid időn belül elvégeztük az Egyesület foglalkozás-irányítói képzést adó tanfolyamát. Alig pár hónap múlva már kaptunk is egy lehetőséget a komlói középiskolák kollégiumában, ahol foglalkozásokat indíthattunk "Beszéljünk értékeinkről" címmel.

Asszisztensként dolgozom az Iskola-egészségügyben, van 2 kamasz gyermekem, tehát napi szinten találkozom a 15-20-éves korosztály gondjaival, örömeivel.

Már nem akarnak gyerekként élni, viszont még nem tudnak felnőttek lenni. Látják és visszatükrözik a körülöttük lévők helyes vagy helytelen dolgait. Igyekeznek a kihívásoknak megfelelni az iskolában, a családban, a baráti körben. Gyakran követik a rossz példát, hiszen – sok esetben - nincs előttük megfelelő minta, ezért nem tudják, hogy hogyan kell helyesen gondolkodni, beszélni és cselekedni. Az iskolai tapasztalataim azt mutatják, hogy akik nem teljes családból jönnek, azoknak még nehezebb a dolguk.

Amikor még önmagukat sem ismerik és érzéseikkel sincsenek teljesen tisztában, akkor gyakran azt gondolják, hogy a baráti kör, vagy egy fiú, vagy lány majd pótolja azt a szeretetet és hovatartozás érzést, amit a szüleiktől valami miatt nem tudnak megkapni. Aztán jönnek a csalódások, mert mondjuk a szeretett fiú elmeleg, miután a babájuk megszületett.

„Felgyorsult a világ” – mondják. Felnőttet és gyereket egyaránt nagy próba elé állít a világhoz, az emberekhez, a nagyon gyors változásokhoz való alkalmazkodás. A fiataloknál még külön hangsúlyt kap, hogy valamilyen módon megtalálják a helyüket, a hozzávetőleges irányt a további életükhöz. Ebben segítünk nekik. Igaz nincsenek sokan a foglalkozáson, de nagyon figyelmesek és aktív résztvevők.

Mind a ketten - ill. már hárman, mert egy kedves barátunk Szabóné Andi óvopedagógus is csatlakozott csapatunkhoz - fontosnak tartjuk, hogy bármilyen is a világ körülöttünk, mi minden körülmények között maradjunk becsületesek, türelmesek, szeretetteljesek. Számunkra ez az egyedüli út, hogy megbirkózzunk az élet adta kihívásokkal. Így tudunk rugalmasak maradni, mint a nádszál, amely a nagy viharban igaz, hogy meghajlik, de sohasem törik el.

Fontosnak tartjuk, hogy megtudják és megértsék, hogy ők is értékesek, bennük is megvan minden ahhoz, hogy teljessé váljanak. Jelenleg ezek a tulajdonságok még mélyen rejtve vannak, ezért a foglalkozásaink célja mindezeket a felszínre hozni. Fontos, hogy megismerjék igazi önmagukat, és az így visszanyert önbecsülésükkel bátran szembe tudjanak nézni az élet eseményeivel.

A foglalkozást mindig rövid vizualizációval, csendgyakorlattal fejezzük be azok részére, akik ezt igénylik. A vizualizáció alatt megtapasztalhatják, hogy mekkora erő rejlik a csendben, az ellazulásban, a koncentrált állapotban, amit a tanulásban és életük minden más területein is bármikor alkalmazhatnak. Még egy nagyon fontos dolog, - ami egyre nagyobb veszély az iskolákban és a fiatalok körében, - a foglalkozásokon még arról is tapasztalatokat szerezhetnek, hogyha ezt az erőt újból felélesztik magukban, akkor nincs szükségük semmilyen "pótszerre" (cigare, alkoholra, drogra, stb.). Ha csak erre ráéreznek, rádöbbennek, már akkor nagyon nagy szolgálatot végeztünk.

Van egy mondás: "Az a gazdag, aki sokat ad." A gyerekek nagy tanítómesterek, nem várt helyzetek elé állítanak mind az iskolában, mind otthon. Ezért – szülőként, felnőttként - mindig késznek és felkészültnek kell lennünk. Nagyon sokat tanultam mind a saját, mind a kollégista gyerekektől. Rengeteget adtak nekem, tehát gazdagok, így én is az lettem.

Siroki Edit, tréner
B.É.K.E.

Társaimat is megkértem, hogy írjanak tapasztalataikról:

Óvónőként dolgozom, és nekem is van két nagy lányom (17 és 23 évesek). Hat éve végeztem el az Egyesület által szervezett pedagógus továbbképzőt, azóta alkalmazom a programot az óvodában a gyerekek körében, és négy évvel ezelőtt indítottam el – szintén az óvodában – a Szülői Klubot a „Belső Értékeink” program részeként. Mintegy fél éve én is részt veszek a kollégiumban tartott foglalkozásokon.

Úgy gondolom, hogy ennek a korosztálynak nagyfokú elfogadásra, nyitottságra és szeretetre van szüksége a felnőttek részéről, és akkor ők is megnyílnak és megmutatják értékeiket. Öröm volt megtapasztalni pozitív megnyilvánulásait, amikor egymást bátorították, segítettek.

Talán a legfontosabb önértékelésük, öntiszteletük erősítése, főleg akkor, ha a szülők nem dicsérik őket, otthon nem kapnak elég pozitív megerősítést. Én is nagyon sokat tanultam ezektől a gyerekektől és örülök, hogy részese lehetek ezeknek a beszélgetéseknek.

*Szabóné Andrea, tréner
B.É.K.E.*

Védőnőként és három gyermek édesanyjaként vagyok jelen a foglalkozásokon. Nagyon szeretek fiatalok között lenni, beszélgetni „játszani” velük. Hiszem, hogy ha mindenki képes megtalálni az „értéket” a másikban, és ha azt erősítjük, tápláljuk, akkor nyugodtabb, könnyebb lehet az életünk. Hiszem, ha csak néhány perc békét teremtünk magunkban és körülöttünk, már többet tettünk egy békés világért, mint egy fontos emberek részvételével szervezett konferencián aláírt nyilatkozattal.

*Gerstné Kéry Ibolya, tréner
B.É.K.E.*

Gondolatok a „Belső Értékeink” programról egy Szülői Klub kapcsán

Hol s hogyan élek, mint anya, mint nagymama, mint pedagógus, mint ember?

Hol s hogyan élnek családtagjaim, szeretteim, tanítványaim, embertársaim?

E kérdések által felvetett problémák végigkísérik életemet, keresem az utat, a módot a pozitív kicsengésű válaszok reményében. Kicsi pontként a világmindenségben mit tehetek másokért és magamért?

Évekkel ezelőtt meghívást kaptam a Szülők klubjába a város egyik óvodájába a Belső értékeink című foglalkozásra. A cím felkeltette érdeklődésemet. Magamban át is fogalmaztam kiáltással: **Emberek, figyeljétek és vigyázzatok belső értékeitekre!**

Hiszen nem csupán a fizikai energiaforrások kimerülése fenyegeti a világot! A szeretet hiánya, az egymás semmibe vétele, az erőszak elterjedése is veszélyeztet! Ezért ha ez a foglalkozás hozzájárul az értékek megőrzéséhez, akkor ott a helyem!

Az első alkalommal eldőlt, jól döntöttem...

Azóta sok " Belső értékek" foglalkozás részese lehettem, melyeknek minden perce hasznos számomra. Kezdetől fogva jó hangulatú, oldott légkört teremtettek a foglalkozás vezetői, így természetesen mindig jól érzem magam szülőtársaim körében. Minden alkalom önvizsgálatra készítet, vidám feladatok fejlesztik önismeretünket. A szeretet, a boldogság, a tolerancia stb. nem csupán jól hangzó szavak, hanem mindannyiunk számára egyre jelentősebb tartalommal telítődnek.

A klub nem csak kellemes péntek délutáni időtöltés, bár már annak is remek, hiszen a diskurzus rólunk, nekünk szól! Mindannyiunk nevében mondhatom, küldetést teljesítünk. Azáltal, hogy önmagunk igyekszünk jobbá válni, szűkebb-tágabb környezetünket is befolyásoljuk akaratlanul is, és tudatosan is. Az emberi értékek fontos magocskáit vetjük el minden beszélgetésben, személyes példamutatásunkkal. S biztos tudom, ezek a magok kikelnek, kihajtanak, és újabb magokkal hintik be a földet.

Ezért bízom abban, hogy családtagjaim, szeretteim, tanítványaim, embertársaim olyan világban élnek, ahol egyre fontosabbak lesznek az emberi értékek!

*Szabó Irén tanár, igazgató
Nagy László gimnázium, Komló*

„Amit használunk, az növekszik, amit nem használunk, az elvész, bármilyen sok is legyen belőle.”

2010. december 16. az Írisz családi Kör hagyományos adventi készülődése. Ilyenkor gyerekeknek, szülőknek, nagyszülőknek – akit csak érdekel – gyakorlati, mindenki által megvalósítható ötleteket, saját maguk által elkészíthető apróságokat mutatunk be, és készítünk velük együtt. Ilyenkor nem csak ötleteket gyűjthetnek a résztvevők, hanem a családban együtt végzett készülődés „ízének”, örömeinek a tapasztalatát is magukkal vihetik. Sokszor maguk a szülők is itt érzik meg a gyerekekkel való tartalmas együttlét minőségét és fontosságát. Erre ma különösen szükség van, amikor a szülők nagy része nagyon kevés időt tud tölteni a gyermekeivel. Egy-egy ilyen tartalmas, a gyermek érdeklődését is maximálisan lekötő együttlét, nem csak közelebb hozza egymáshoz a gyermeket és a szülőt, hanem hihetetlen nyomokat hagy mindenkiben. Ilyenkor kölcsönösen sokat tanulhatnak egymásról, egymástól a gyerekek és a felnőttek, ami nagyon nagy hatással van a mindennapi kapcsolatukra, annak a mélységére. Egy-egy ilyen együtt eltöltött idő (nem az idő hossza, hanem a minősége a fontos!) „emléke” sokszor képes feloldani olyan feszültségeket is, amire előzőleg nem volt „megoldás”.

Természetesen nekünk is, akik az ötleteket hozzuk, bemutatjuk, és együtt csináljuk a szülőkkel és gyerekekkel, fantasztikus élményt jelent egy-egy ilyen esemény. Látjuk, ahogy az egészen kicsi - 3-4 éves - gyerekek is milyen ügyesek – sokszor ügyesebbek, mint az anyukák és/vagy a nagy örömeinkre résztvevő apukák. Ha a gyermek értelmét is lekötő, számára érdekes dolgot csinál, akkor az ilyen kicsiknél sem probléma, hogy ollóval, vagy tűvel dolgozzanak. Amikor nem tiltunk, hanem megmutatunk, tapasztalatokat szereztetünk a gyerekekkel egy-egy eszköz helyes használatáról, akkor biztos, hogy nem fogják ezeket az eszközöket helytelen dolgokra használni. Ha erre mindjárt a dolgokkal való ismerkedésük alkalmával időt, türelmet szánunk, akkor nem kell majd tiltanunk, csak emlékeztetnünk. A tiltás mindig ellenkezést szül, az emlékeztetés pedig a gyermekek értelmét veszi figyelembe. A gyerekek mindig többet tudnak és többre képesek, mint, ahogy általában azt a felnőttek gondolják.

A mostani alkalommal is szinte örült a szívem, ahogy elnéztem, illetve együtt „dolgoztam” a gyerekekkel. Volt két 8-10 év körüli kislány, akik testvérek voltak. Az egyik mindent szisztematikusan kipróbált. Érdekes volt figyelni, ahogy próbálgatta saját magát. Őt elsődlegesen nem az érdekelte, hogy bemutatott ötletekből milyen ajándékokat készítsen, hanem arra törekedett, hogy amit csak tud, elsajátítson és – meglepő módon – nagyon törekedett a pontosságra. A testvére csak azt választotta ki magának, ami érdekelte, és csak azzal foglalkozott.

Egy másik érdekes tapasztalat volt számomra Márk, egy 8 év körüli kisfiú. Márk nagyon értelmes, nem az első foglalkozás volt, amikor találkoztam vele. Odajött hozzám, és meg akarta tanulni, hogy papírt hogyan

lehet „csipkésre” vágni, természetesen nemcsak a szélét, hanem a belsejét is. A gyerekek az első szava az volt: Hol a sablon? Először meglepődtem. Aztán elmagyarázta, hogy az iskolában is csináltak már hasonlót, és mindig sablon alapján dolgoztak. Amikor a homlokára mutattam, hogy a „sablon” ott van, akkor nem hogy meglepődött, de szinte meg is hökkent. Akkor megmutattam neki egy-két alap „fogást”, és azt, és hogy azok variálása csak a fantáziájától függ. Attól kezdve Márk olyan gyönyörű díszeket, asztalközépre való „csipkéket” gyártott, hogy egyszerűen nem lehetett megállítani. Éreztem, ahogy ráérezett, ahogy felfedezte saját lehetőségeit, azok korlátlanágát. Egyszerűen csak használta a lehetőséget fantáziája működtetésére. Sokszor otthon is, de főleg óvodákban, iskolákban a pedagógusok sok esetben arra törekednek, hogy a gyerekek olyan dolgokat készítsenek, ami másoknak is „megmutatható”, ami tökéletes. Hogy ezek valóban „jóra” sikerüljenek, hogy olyan legyen, amit a pedagógus (felnőtt) elképzelt, ahhoz valóban nagy segítség a sablon. De akkor mi lesz a gyerek kreativitásával? Mi lesz a saját képességeinek, lehetőségeinek a megismerésével? Nagyobb gyerekként, vagy akár felnőttként is, mi lesz vele, ha valamit tennie kell, amihez nincs sablon? Talán érdemes elgondolkoznunk egy ilyen kérdéssel is.

Fried Zsófia, tréner
B.É.K.E.

NEMZETKÖZI TAPASZTALATOK

MOTTO: Senki sem véletlenül tart ott, ahol tart. Aki belső szabadsága szerint választ: teremt. Legbelülről ugyanis csak jót súgnak: legbelülről a jó ság.
Kornis Mihály

2010 decemberében megjelent az ALIVE 39. Hírlevele, ami részleteiben a következő linken olvasható <http://www.livingvalues.net/news.html>.

A Hírlevél tartalmából:

- **ALIVE elnökének üzenete**
- **Banglades:** ALIVE és a LEEDO a házigazdája az utcagyerekekkel foglalkozó pedagógusok tréningjének
- **Bonaire:** Az LVE (Belső Értékeink) program bemutatása Hollandia legújabb helyhatósági területén
- **Brazília:** LVE -t úgy idézik, mint az „Emberré formálás befolyása” és annak pozitív hatása a diákok személyes és iskolai életére
- **Cyprus:** A fiatalok igényeinek a visszatükröződése és a szeretet fontossága az oktatásban
- **Egyiptom:** Különböző iskolák és szervezetek szolgálata
- **Nigéria:** Önmagam erősítése – mások erősítése. workshop szülőknek és gyermekeknek
- **Paraguay:** Pozitív eredmények veszélyeztetett gyerekekkel
- **Dél Afrika:** Középkorú gyermekek változásával kapcsolatos erőteljes történetek

NEMZETKÖZI HÍREK

2010. december 10.-én konferencia beszélgetés keretében az ALIVE közgyűlést tartott. A téma az új vezetőség eddigi munkájának értékelése, újabb elnökségi tagok megválasztása, a 2011. évi nemzetközi konferencia helyszínének a meghatározása, és a további tervek kialakítása.

GONDOLATOK, ÖTLETEK, TERVEK

Pedagógus-továbbképzőink az akkreditáció megújítása után folytatódnak. Ha **egy iskolából legalább 12-en** jelentkeznek, akkor egyrészt az iskolában, helyben megtartjuk a továbbképzőt, másrészt **csoportkedvezményt** is biztosítunk.

Ha szülői csoportot szeretnétek indítani, akkor erről szintén az elérhetőségeinken keresztül lehet bővebb információt kapni. Megfelelő számú jelentkező esetén **facilitatori** (szülői csoport-irányítói) **tréninget is** indítunk.

Elsősorban a további **szakirodalom magyar nyelvű hozzáférést** igyekszünk lehetővé tenni, amihez **szerkesztői, korrektúrázási segítséget** is szívesen fogadunk.

Gyűlnek az egyes értékekkel kapcsolatos **vizualizációs kommentárok** és különböző céllal használható **gondolatok** is. Ezekhez szintén az elérhetőségeinken keresztül lehet hozzájutni, ill. bővíteni.

Ezzel a **HÍRLEVÉL**-lel fórumot biztosítunk mindazoknak, akik „**Belső Értékeink Nemzetközi Oktatási Programmal**” (Living Values, LVE) kapcsolatba kerülve, annak elveit, módszereit használják, vagy ezután szeretnék használni, tapasztalatokat gyűjtöttek, amit szeretnének másokkal is megosztani, kíváncsiak mások munkájára és tapasztalataira, és ennek kapcsán szeretnének egymással kapcsolatba kerülni, és nem utolsósorban szeretnék, ha a program nyújtotta kimeríthetetlen lehetőségek, szélesebb körben is elterjednének.

Tehát a **HÍRLEVÉL** mindazoknak szól, akik fontosnak tartják, hogy a társadalomban újból természetessé váljanak az emberi értékek, és ennek megvalósulásáért tevékenykednek, vagy szeretnének tenni is a mindennapi életükben, az iskolában, a családban.

Örömmel és kíváncsisággal várjuk a mindannyiunk számára hasznos tapasztalataitokat, észrevételeiteket, javaslataitokat, közlésre szánt anyagaitokat, vagy, hogy miről is szeretnétek olvasni a Hírlevélben. Így maradhat Hírlevelünk élő,

Ha nem vagy a címlistánkon és szeretnéd, hogy a HÍRLEVÉL közvetlenül eljusson Hozzád, és/vagy ismerőseidhez, akkor kérjük, hogy a hungary@livingvalues.net email címre név és email cím feltüntetésével ezt jelezd. Köszönjük.

Köszönet mindazoknak, akik az SZJA-juk felajánlott 1%-ával Egyesületünk közhasznú tevékenységét segítették.

(módszertanunk bemutatásához, tréning tartásához kapcsolódó kiadványra és útiköltségre fordítottuk)

év	bevétel 1%-ból	áthozatal	kiadás	átvitel
2009	108.449		54.224	54.225
2010	4.216	54.225	35.895	23.320

Kérjük, hogy ebben az évben is **gondoljatok a B.É.K.É.-re.**

Adószámunk: 18252752-1-43, Kérjük, terjesszék!